

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 3163/2023
19.12.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић и Весне Мاستиловић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Зоран Радојевић, адвокат из ..., против тужене Предшколске установе „Лане“ из Дољевца, чији је пуномоћник Момчило Ковачевић, адвокат из ..., ради поништаја решења о враћању на рад и решења управног одобра, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 1198/23 од 18.05.2023. године, у седници одржаној 19.12.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена ревизија тужене, изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 1198/23 од 18.05.2023. године, као недозвољена.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П1 840/22 од 20.10.2022. године, усвојен је тужбени захтев и поништена су као незаконита решење в.д. директора тужене о враћању на рад бр. ... /...- ... од 16.05.2017. године и решење управног одбора бр. .../... од 08.06.2017. године, и обавезана тужена да тужиљи плати трошкове поступка од 80.250,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности па до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 1198/23 од 18.05.2023. године, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“, бр.72/2011...18/2020 и 10/2023 – др. закон, у даљем тексту: ЗПП), Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Тужба у овом спору поднета је ради поништаја решења в.д. директора тужене о враћању тужиље на рад и решења управног одбора тужене којим је одбијен тужиљин приговор на решење в.д. директора тужене. Из стања у списима произлази да су ова решења донета због тога што је пресудом Основног суда у Нишу П1 1681/16 од 16.10.2016. године поништено као незаконито решење тужене којим је тужиљи престао радни однос услед проглашења технолошким вишком и тужена обавезана да врати тужиљу на рад и призна јој сва права на раду и по основу рада, па према природи тражене правне заштите ова парница спада у парнице из радних односа.

Одредбом члана 441. ЗПП, прописано је да је у парницама из радних односа ревизија дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа, а

ван ових радних спорова, ревизија није дозвољена, осим уколико се тужба не односи на новчано потраживање, када се примењује општи режим допуштености овог правног лека према вредности спора.

Како се у овом случају ради о радном спору неновчане природе, који се не односи на заснивање, постојање или престанак радног односа, већ на поништај решења органа тужене донетих ради поступања по налогу за враћање тужиље на рад из правноснажне пресуде, Врховни суд је оценио да ревизија тужене није дозвољена.

На основу изложеног, применом члана 413. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа - судија
Бранка Дражић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић